

Záznam z jednání Výboru pro institucionální zabezpečení rovných příležitostí žen a mužů (dále "Výbor") konaného dne 1. října 2013

Místo schůze: Praha, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Podskalská 19, místnost č. 218 (od 10:00 do 12:30.)

Přítomné členky a členové

	Jméno	Organizace
1.	Baršová Andrea	Úřad vlády ČR
2.	Ferrarová Eva	MV
3.	Gerhard Vladislav	MČ Praha 18
4.	Halanová Květa	SMO ČR
5.	Jahodová Dita	ProEquality
6.	Kubálková Petra	Aperio
7.	Linková Marcela	NKC – Ženy a věda
8.	Niklová Kateřina	MF
9.	Pavlík Petr	FHS UK
10.	Skálová Helena	Gender Studies, o.p.s.
11.	Světlíková Daniela	Český svaz žen
12.	Šebková Jitka	ČMKOS
13.	Šprincová Veronika	Fórum 50 %
14.	Tovth Daniel	KÚ Karlovarský kraj
15.	Uhl Michal	MČ Praha 2

Omluveny:

	Jméno	Organizace
1.	Jonitová Bronislava	MO ČR
2.	Sajfrtová Hana	MPSV ČR

Hostky:

	Jméno	Organizace
1.	Kosičková Vladimíra	MZV ČR
2.	Marečková Lenka	MŽP ČR
3.	Hořavová Barbora	Nadace OSF
4.	Marcalíková Olga	MD ČR
5.		
6.		

Sekretariát Výboru:

Lucia Zachariášová, Monika Skopalová

Z celkového počtu 17 členek a členů bylo přítomno 15, Výbor byl tedy usnášeníschopný.

Návrh programu jednání:

Ad bod 1 – Schválení programu zasedání

P. Pavlík uvítal všechny přítomné členky a členy a zahájil jednání. Představil program a uvedl návrh E. Ferrarové na zařazení otázky zřizování školky či dětské skupiny při Ministerstvu vnitra do bodu “Různé”.

1. Schválení programu	P. Pavlík
2. Informace o jednání Rady vlády pro rovné příležitosti žen a mužů (12. září 2013)	P. Pavlík, sekretariát
3. Informace o postupu realizace projektu Optimalizace institucionálního zabezpečení rovných příležitostí žen a mužů v ČR	sekretariát
4. Možnosti financování NNO v oblasti rovných příležitostí žen a mužů z Norských fondů a programu PROGRESS	B. Hořavová, L. Zachariášová
5. Podnět Výboru k jednání o posílení agendy rovných příležitostí žen a mužů v rámci Kanceláře Veřejného ochránce práv	P. Pavlík, sekretariát
6. Různé	

*O tomto návrhu programu proběhlo **hlasování**: 15 pro, 0 proti, 0 se zdrželi. Návrh byl přijat.*

Ad bod 2 - Informace o jednání Rady vlády pro rovné příležitosti žen a mužů

P. Pavlík informoval o tom, že 12. září 2013 se konalo další jednání Rady vlády pro rovné příležitosti žen a mužů (dále “Rada”), která byla zřízena v roce 2001 jako stálý poradní orgán vlády ČR v oblasti vytváření rovných příležitostí pro ženy a muže. Připomněl zejména dva podněty, které Výbor Radě předložil:

1) **Podnět ke koordinaci pozice ČR v EU v oblasti rovných příležitostí žen a mužů**, kde Výbor doporučil sekretariátu Rady zařazení člena či členky Rady nebo některého z jejích výborů jmenované dle čl. 3 odst. 4 písm. o) nebo dle čl. 3 odst. 4 písm. p) statutu Rady do pracovní podskupiny pro rovné příležitosti žen a mužů Resortní koordináční skupiny MPSV. Jako vhodná zástupkyně byla navržena Pavla Špondrová. Výbor také doporučil sekretariátu Rady pravidelně zařazovat na program jednání Rady bod obsahující informace o agendě rovných příležitostí žen a mužů projednávané v rámci EU, což se nyní děje.

P. Pavlík oznámil přítomným členkám a členům Výboru, že tento podnět byl Radou schválen.

2) **Podnět k vytvoření samostatného dotačního programu pro nestátní neziskové organizace pro oblast rovných příležitostí žen a mužů**, kdy Výbor doporučil Radě,

aby vyzvala ministra práce a sociálních věcí ke zřízení samostatného dotačního programu pro nestátní neziskové organizace pro oblast rovných příležitostí žen a mužů pro rok 2014.

P. Pavlík informoval přítomné, že tento podnět byl Radou rovněž schválen.

P. Pavlík a M. Uhl dále zmínili diskuzi, která se na Radě vedla k situaci v českém porodnictví, resp. k právu rodičů na volbu místa a průběhu/podmínek porodu (týká se intervence, medikace, invazivních chirurgických zákroků, apod.). Přiznáním práva na volbu okolností porodu se Česká republika přiblíží standardu evropských zemí. Výbor již na jaře vyjádřil znepokojení nad vyhláškou Ministerstva zdravotnictví, kterou byla omezena působnost porodních asistentek a práva žen na svobodu volby při porodu. Z diskuze na Radě vzniklo usnesení k vytvoření nové pracovní skupiny pro otázky porodnictví při Radě.

Ad bod 3) Informace o postupu realizace projektu Optimalizace institucionálního zabezpečení rovných příležitostí žen a mužů v ČR¹

M. Skopalová představila projekt Optimalizace institucionálního zabezpečení rovných příležitostí žen a mužů v ČR (dále "Projekt Optimalizace"), který realizuje oddělení rovných příležitostí žen a mužů, jeho cíle, aktuální stav jednotlivých klíčových aktivit a harmonogram projektu, a nabídla možnost spolupráce na vytváření konkrétních dokumentů, stejně jako možnost zprostředkování informací od zahraničních partnerek projektu.

P. Pavlík se zeptal na způsob vytváření strategie prosazování rovnosti žen a mužů, která je jednou z hlavních klíčových aktivit a na možnost zapojení jednotlivých výborů Rady.

M. Skopalová uvedla, že projekt Optimalizace byl na podzim představen všem výborům i pracovní skupině a byla nabídnuta možnost kooperace.

L. Zachariášová upřesnila, že spolupráce je velmi žádoucí a měla by probíhat již v tuto chvíli, ale i kdykoli v budoucnu, projektový tým uvítá podněty, stejně jako kontakty na relevantní organizace. Projektový tým uvítá také podněty od jednotlivých rezortních koordinátorek a koordinátorů, jako těch, které/ří mohou mít řadu praktických připomínek, jak ke strategii, tak případně i k vytvoření metodiky. L. Zachariášová nabídla možnost kdykoli oddělení rovných příležitostí žen a mužů kontaktovat s dotazy či podněty k projektu.

A. Baršová zmínila prosbu, zda by bylo možné zaslat v určité fázi návrh strategie k připomínkování. Uvedla také, že je v tuto chvíli na Úřadu vlády příznivější situace pro případné prosazování genderové rovnosti. Možnou otázkou je například ustavení

¹ Informace o projektu dostupné na: <http://www.esfcr.cz/projekty/optimalizace-institucionalniho-zabezpeceni-rovných?highlightWords=optimalizace+institucion%C3%A1ln%C3%ADho> nebo na: <http://www.mpsv.cz/cs/15888>

osoby odpovědné za rovné příležitosti ("gender focal point"), která na Úřadu vlády dosud chybí. A. Baršová také zmínila nutnost neopomenout při přípravě strategie otázky působnosti médií.

P. Pavlík doplnil nutnost zahrnutí vědy (resp. žen ve vědě) do oblasti vzdělávání a dotázal se, jaká je přesná představa nově vytvořené metodiky a jejího používání.

L. Zachariášová na to odpověděla, že metodika vzešla z projektu Optimalizace má být nástrojem, který poslouží jako vodítko rezortním koordinátorkám a koordinátorům a dalším relevantním osobám, a jehož cílem je zlepšit celý systém při předkládání legislativních i nelegislativních návrhů vládě ČR, které mají dopad na rovnost žen a mužů. Při práci na metodice bude projektový tým vycházet zejména z rakouské metodiky, ze spolupráce s rezortními koordinátory/kami, jejichž pozice by se tímto krokem měla posílit. V tuto chvíli není ambicí oddělení pro rovné příležitosti žen a mužů schválení metodiky vládou ČR, ale zůstává to jako možnost do budoucna.

A. Baršová zmínila, že na každém ministerstvu existuje legislativní odbor, jehož přispění by se v rámci projektu Optimalizace dalo využít, stejně jako lze využít lidsko-právní oddělení na Úřadu vlády. Bylo by také dobré vytipovat a zahrnout i další aktéry/ky na jednotlivých rezortech, kteří/ré by mohli problematice přispět a zároveň být v oblasti prosazování rovných příležitostí žen a mužů dále proškolení/y.

L. Zachariášová vyjádřila souhlas a uvedla k tomu, že projektový tým má například přehled o tom, že v jednotlivých rezortech existují osoby odpovědné za statistická data a v projektu se počítá také s jejich zapojením. Toto by tedy mohla být další aktivita.

V. Gerhard na toto navázal svým dotazem, zda výstupem klíčové aktivity 3, tj. revize statistických dat, bude nějaká konkrétní analýza.

L. Zachariášová upřesnila, že výstupem této aktivity by měla být revize Koncepce genderové statistiky Českého statistického úřadu (dále "ČSÚ"), která se pak dále promítá do publikace Zaostrěno na ženy a muže. Stávající Koncepti je nutné inovovat, proto je cílem projektu také návrh možností, jaká důležitá a chybějící data o ženách a mužích sbírat a jak je využívat. V současnosti také již existují nasbíraná data, která nejsou dále koncepčně využívána. V rámci projektu také dochází k porovnávání dat od rakouských a slovenských partnerek.

M. Linková se k tomuto tématu dotázala, zda je v plánu projektu Optimalizace přispívat finančně ČSÚ na provádění statistik. Zmínila, že Národní kontaktní centrum - Ženy a věda požadovalo od ČSÚ statistická data týkající se postavení žen ve vědě (zejména na vysokých akademických postech), tato data však dosud nebyla dokončena, právě s odkazem na nedostatek finančních zdrojů. Také zmínila podle jejího názoru nevyhovující komunikaci mezi oddělením statistiky výzkumu, vývoje a informační společnosti a oddělením pracovních sil, migrace a rovných příležitostí, kterou je nutné zlepšit. Jejím osobním přínosem projektu, resp. tvorbě strategie, může být právě postavení žen ve vědě. Upozornila také na to, že gender mainstreaming a genderová

rovnost ve vědě je jednou z klíčových aktivit Evropského výzkumného prostoru², což by mohlo sloužit jako posílení institucionálního rámce výstupů projektu.

L. Zachariášová poděkovala za všechny zmíněné podněty a odpověděla, že s financováním statistických šetření ČSÚ se bohužel v rozpočtu projektu nepočítá.

E. Ferrarová k této diskuzi dodala, že je nutné vzít na vědomí, že ne všechny rezorty mají údaje členěné podle pohlaví (na Ministerstvu vnitra se to týká například evidence uprchlíků), navrhla proto zařadit do Priorit a postupů vlády při prosazování rovných příležitostí pro ženy a muže povinnost členit veškeré statistické údaje podle pohlaví.

L. Zachariášová vyjádřila s tímto podnětem souhlas, protože je třeba na chybějící data upozornit a identifikovat je, což je mj. úkolem projektové klíčové aktivity č. 3 – revize statistických dat.

P. Pavlík tedy navrhl vypracování **podnětu** Výboru Radě, který by vznesl **požadavek, aby veškerá data týkající se osob byla členěna podle pohlaví**. Podnět připraví sekretariát ve spolupráci s P. Pavlíkem a pošle všem členkám a členům k připomínkování.

M. Linková otevřela diskuzi o tom, jak daleko sahá kompetence vlády ČR – zda se toto doporučení bude týkat následně všech institucí, které pod ni spadají, tedy i samosprávy. Podle K. Halanové se statistická data týkají i samosprávy a měla by být podle pohlaví dělena i tam. S tím M. Uhl v zásadě souhlasil, ale připomněl, že nejprve je nutné docílit usnesení vlády ČR jako prvního kroku v této věci. K. Halanová se domnívá, že vláda ČR má ve své kompetenci možnost nařídit samosprávě povinnost třídit data na základě pohlaví. L. Zachariášová dodala, že pro optimalizaci prosazování rovnosti žen a mužů by bylo dobré mít genderové koordinátory/ky také na jednotlivých městských úřadech.

Z této diskuze vzešel návrh na další **podnět** Výboru, a sice podnět Radě na **zřízení pozice koordinátora/ky (“gender focal points”) v samosprávě a přímo řízených organizacích**. Po krátké diskuzi bylo dohodnuto, že podnět bude ve formě doporučení Výboru Radě pro práci týmu na projektu Optimalizace, konkrétně doporučení pro tvorbu již zmiňované strategie. Toto bylo odsouhlaseno s tím, že podnět vypracuje sekretariát a pošle členkám a členům Výboru k připomínkování.

Ad bod 4) Možnosti financování NNO v oblasti rovných příležitostí žen a mužů z Norských fondů a programu PROGRESS

V tomto bodě představila B. Hořavová, zástupkyně Nadace Open Society Fund Praha, program *Dejme (že)nám šanci*, který je financován z Norských fondů a v rámci kterého se do roku 2016 rozdělí 137 milionů korun. Žádat budou moci neziskové organizace, obce, kraje, i firmy na projekty, jež podpoří rovné příležitosti žen a mužů v rámci sladování pracovního a osobního života, prevenci domácího násilí a pomoc jeho obětem. Rovné

² Dostupné na: <http://www.evropskyvyzkum.cz/cs/o-era/temata-era>

příležitosti vč. sladování pracovního a soukromého života + domácí násilí a násilí založené na pohlaví jsou hlavními dvěma programovými oblastmi. Norské fondy podpoří malé i velké projekty, stejně jako projekty spolupráce, na které je vyčleněn samostatný fond bilaterální spolupráce. B. Hořavová také uvedla, že vyhlášení výzvy se zatím poněkud komplikovalo a dochází k průtahům, ale předpokládá, že v průběhu měsíce až dvou by měly být všechny potřebné dokumenty schváleny. Poté bude informace zveřejněna na internetových stránkách programu³ a grantová výzva bude otevřena nejméně dva měsíce od data svého vyhlášení (platí pro malé a velké granty, u projektů spolupráce bude výzva průběžná až do roku 2015). V případě otázky porodnictví radí B. Hořavová zvážit zařazení této problematiky do nějakého širšího celku v rámci projektu, monitorovací indikátor na tuto oblast totiž nebyl stanoven. Dále bylo také zmíněno, že není nutné čekat na výzvy, ale žadatelé se mohou dotazovat již nyní, například s ujasněním, kterých indikátorů by se daný projekt mohl týkat. Je možné podat tři žádosti (návrhy projektu) za organizaci a zúčastnit se ve třech dalších žádostech jako partner projektu.

Na základě představení možností čerpání finančních prostředků z Norských fondů vznikla následná diskuze. V. Gerhard se dotázal, jak je to s investičními náklady projektu, na což B. Hořavová odpověděla, že investiční náklady mohou být maximálně do výše 10 % z celkových způsobilých nákladů projektu (resp. do maximální výše 1 milionu korun). A. Baršovou zajímalo, zda jsou z žádosti vyloučené fyzické osoby, což B. Hořavová potvrdila. P. Pavlík se zajímal o možnost spolufinancování z evropských zdrojů, na to B. Hořavová reagovala, že evropské zdroje bohužel nejsou způsobilým zdrojem financování, ale jako alternativu spolufinancování by Nadace OSF ráda vyzvala žadatele ke spolupráci, např. partnerství neziskové organizace a kraje. V. Šprincová přidala vlastní zkušenost z organizace Fórum 50 %, které plánuje projekt, ve kterém participuje celá řada dalších neziskových organizací. H. Skálová upozornila na potenciální zneužitelnost finančních zdrojů ze strany komerčních firem, které mohou nasadit neziskové organizace jako pouhé zprostředkovatele. B. Hořavová reagovala, že tuto otázku řešili s Ministerstvem financí, že jsou si rizika vědomi a budou v tomto ohledu ostražití. V. Gerhard doplnil, že kontrolu činnosti organizace lze nastavit v rámci pravidelných monitorovacích zpráv, B. Hořavová dodala, že korektnost lze posoudit už ve fázi hodnocení rozpočtu v žádosti. P. Pavlík se s odkazem na prezentaci B. Hořavové dotázal, jak může církevní organizace nepropagovat víru (o grant si mohou zažádat také církve a náboženské společnosti a organizace, avšak s podmínkou, že projekty nepovedou k propagaci náboženství a víry). B. Hořavová uvedla příklad s lokálním zřízením místa pro hlídání dětí, které nemusí jít ruku v ruce s přímou propagací víry (bude při žádosti posuzováno).

³ Internetové stránky programu dostupné na: <http://www.dejmezenamsanci.cz/>; Prezentace paní Hořavové dostupná na: <http://www.dejmezenamsanci.cz/zadatele-o-grant/formulare-pro-zadatele/>

V rámci bodu dostupných možností, jak a kde čerpat finanční prostředky na prosazování rovnosti žen a mužů doplnila L. Zachariášová informace ke komunitárnímu programu PROGRESS, který pro oblast rovnosti žen a mužů běží do konce roku 2013 v gesci Ministerstva práce a sociálních věcí. Program je přístupný všem veřejným a/nebo soukromým subjektům a institucím, přičemž jednou z oblastí programu je právě rovnost žen a mužů. Po jeho skončení bude program převeden na jiný, s více oblastmi, přičemž genderová problematika se přesune zřejmě na Ministerstvo vnitra, neboť nový program bude spadat pod „DG justice“. L. Zachariášová také zmínila dotační titul ze státního rozpočtu pro nestátní neziskové organizace v oblasti rovných příležitostí žen a mužů, který byl již zmíněn P. Pavlíkem v bodě 2 programu jednání.

Ad bod 5) Podnět Výboru k jednání o posílení agendy rovných příležitostí žen a mužů v rámci Kanceláře Veřejného ochránce práv

P. Pavlík představil podnět Výboru k jednání o posílení agendy rovných příležitostí žen a mužů v rámci Kanceláře Veřejného ochránce práv, jehož znění bylo již dříve možné připomínkovat, a vyzval přítomné k případným dalším komentářům. A. Baršová navrhla, že by bylo vhodné doplnit podnět o „tvrdá data“, která by více podepřela uvedenou argumentaci, L. Zachariášová proto navrhla doplnit do druhého odstavce podnětu poznámku pod čarou s uvedením, kolik osob v kanceláři Veřejného ochránce práv v současné době agendu rovných příležitostí žen a mužů zastává. P. Pavlík poté navrhl, aby k tomuto bodu Výbor přijal usnesení:

Výbor schvaluje podnět pro oddělení rovných příležitostí žen a mužů k zahájení jednání o posílení agendy rovných příležitostí žen a mužů v rámci Kanceláře Veřejného ochránce práv. Výbor schvaluje podnět ve znění doplněném o poznámku pod čarou s uvedením přesného výčtu současné personální situace v oddělení rovného zacházení Kanceláře Veřejného ochránce práv.

*O tomto návrhu proběhlo **hlasování**: 13 pro, 0 proti, 0 se zdrželi. Návrh byl přijat. (Dva členové výboru byli v danou chvíli dočasně nepřítomni.)*

Ad bod 6) Různé

E. Ferrarová v tomto bodu programu seznámila přítomné s tím, že se Ministerstvu vnitra nepodařilo získat posvěcení ke zřízení zařízení péče o děti předškolního věku pro své zaměstnance a zaměstnankyně od Ministerstva financí. Ministerstvo financí odeslalo dne 13. srpna 2013 rezortu vnitra stanovisko, ve kterém uvádí, že školku nelze financovat ze státního rozpočtu, protože to stávající právní úprava neumožňuje. Podle tohoto stanoviska není možné ze strany jakékoli organizační složky státu objednat provozování školky jako službu, vydávání peněžních prostředků na úhradu takové služby by nemělo právní oporu. Podle E. Ferrarové ze stanoviska nepřímě vyplývá, že žádné ministerstvo tedy nemá oprávnění mít vlastní zařízení péče o děti předškolního věku.

K. Niklová uvedla, že je potřeba, aby se Ministerstvo vnitra obrátilo na gestora tzv. školského zákona, s jehož souhlasem by bylo možné na zřízení školky finanční prostředky vynaložit. Uvedla ale také, že není jasné, kdo by měl dostat případnou dotaci, protože organizační složky státu dotaci dostat nemohou.

E. Ferrarová reagovala s tím, že rezort vnitra má stanoveny, jaké školy má/může zřizovat, a školka mezi nimi není. Přitom ale jiná ministerstva školky či dětské skupiny financují. Pozastavila se také nad tím, že je bráněno tomu, aby zaměstnavatel hradil opatření zaměřená na sladování rodinného a pracovního života, ačkoli je to jedním z hlavních cílů v Prioritách a postupech vlády při prosazování rovných příležitostí pro ženy a muže. E. Ferrarová se také nespokojuje se stanoviskem Ministerstva financí, že podle zákona zřídit školku nejde, ale není zákonem doloženo, proč to nejde.

L. Zachariášová v této souvislosti poukázala na zásadní rozdíl mezi školkou a dětskou skupinou. Dětská skupina se nachází v jakési “šedé zóně” stojící mimo školský zákon, je však nutné neopomenout další zásadní otázky zřizování, například hygienické. Je to také často otázka získání peněžních prostředků na nezbytné stavební úpravy.

E. Ferrarová upřesnila, že v celé této debatě jí nejde ani tak o konkrétní situaci Ministerstva vnitra, ale o celkový princip, otázku do budoucna, není možné, aby se zaměstnanci a zaměstnankyně státní správy dehumanizovali jakoby neměli děti a s nimi spojené potřeby. Státní zaměstnanci a zaměstnankyně sice mají možnost čerpat z Fondu kulturních a sociálních potřeb, ale ty se péče o dítě netýkají.

V. Kosičková k tomu uvedla, že sami na Ministerstvu zahraničních věcí dětskou skupinu zřízenou mají, nikoli podle školského zákona, ale jako najímanou službu, se všemi hygienickými parametry. Vyjádřila obavu nad tím, aby s ohledem na informace od E. Ferrarové nebyla i jim dětská skupina zrušena.

A. Baršová zmínila fakt, že jakýkoli benefit státního zaměstnance je občany vnímán negativně, odkázala na demokratický princip a že takto je nutné problematiku chápat, nikoli jako nějakou zvláštní přidanou hodnotu, jádrem celé diskuze je skutečnost, že obecně nejsou školky.

O. Marcalíková do diskuze přispěla s tím, že budovy ministerstev jsou často lokalizované v centru Prahy, přičemž ale děti musí navštěvovat zařízení péče v místě trvalého bydliště rodiče. Nabízí se řešení, kdy by toto pravidlo nebylo nutné, ale rodič si mohl zvolit, zda umístí dítě poblíže svého bydliště, nebo pracoviště.

P. Pavlík k tomu dodal, že matky samoživitelky navíc již nemají při přidělování místa pro dítě ve školce přednost, neboť byla veřejným ochráncem práv zrušena. M. Uhl doplnil další omezující skutečnost, a sice, že místo pro dítě ve školce je často přidělováno přednostně místním rezidentům a rezidentkám jakožto potenciálním voličům a voličkám v dané městské části. P. Pavlík opět zdůraznil jádro celého problému – nedostatek míst ve školkách.

K. Halanová připomněla, že školky jsou zřizovány obcemi a mnoho z nich v minulosti školky prodalo, protože nebyly třeba, po demografické vlně se však nyní horečně staví. Zmínila také, že Praha se rozšiřuje s přílivem těch, kdo se sem přistěhovali a v okolí Prahy pak školky citelně chybí. Každá obec je ve zřizování čehokoli omezena svými finančními možnostmi, které nejsou optimální, a výsledkem je boj o místa ve školkách.

L. Zachariášová připomněla, že nedostatek zařízení předškolní péče o děti se stává tématem řady politických stran. Je třeba se zaměřit také na otázku péče o mladší děti, tedy ty pod věkovou hranicí tří let. Domnívá se, že tato problematika je otázkou státu, který má povinnost dát více peněžních prostředků obcím, aby mohly taková zařízení zřizovat.

V. Gerhard se připojil do diskuze s příspěvkem, že stejný problém díky nové generační vlně nastává a nastane také se základními školami. Problém vidí jinde, a sice ve vyhlášce o zastavování území – ta jsou nyní často v rukou developerů, kteří nejsou nuceni současně s výstavbou bytových jednotek zajistit odpovídající občanskou vybavenost tak, jak tomu bylo dříve. Toto by bylo tedy dobré znovu obnovit.

P. Pavlík poděkoval všem přítomným členkám a členům Výboru a hostkám za účast a jednání Výboru ukončil.

Jednání bylo ukončeno ve 12:30.

Schválil:

P. Pavlík, předseda Výboru

Zapsaly: M. Skopalová, L. Zachariášová (Oddělení rovných příležitostí žen a mužů)